

Anna Franca Plastina

Univerza v Calabriji, Italija

Uporaba označevalcev v spletnem diskurzu svetovne dediščine: večkodna analiza

Označevalci turističnih znamenitosti, ki podajajo informacije o turistični znamenitosti ločeno ozitoma stran od turistične znamenitosti (v angleščini *off-site markers*), lahko spodbudijo turiste, da obiščejo neko kulturno ali naravno znamenitost, zato imajo v procesih oblikovanja podobe te znamenitosti pomembno vlogo. Prispevek zagovarja stališče, da je označevalce turističnih znamenitosti potrebno natančneje jezikovno opredeliti, če želimo bolje razumeti, kako se v diskurzu predstavlja in interpretira znamenitosti svetovne kulturne dediščine kot turistične znamenitosti. Originalni koncept označevalcev turističnih znamenitosti smo razširili s štirimi kategorijami označevalcev: besedilnimi in večkodnimi prezentacijskimi označevalci ter z besedilnimi in večkodnimi interpretacijskimi označevalci. Na primeru Nacionalnega parka Uluru-Kata Tjuta v Avstraliji je analiza besedilnih in večkodnih prezentacijskih in interpretacijskih označevalcev pokazala razlike med prevladujočim večinskim in alternativnim staroselskim diskruzom.

Primerjalna večkodna analiza je razkrila obstoj različnih turističnih diskurzov povezanih s svetovno kulturno dediščino. Rezultati so lahko v pomoč tistim raziskovalcem, ki se ukvarjajo s pluralizacijo kulturne dediščine kot tudi tistim, ki se ukvarjajo s preučevanjem oblikovanja podobe kulturne dediščine na spletu. Končno, raziskava kaže pot tudi učiteljem pri uvajanju analize večkodnih besedil v učne načrte angleškega jezika turizma. Študenti namreč morajo razviti svoje jezikovne in semiotske zmožnosti, saj jim bodo te pomagale pri razumevanju promocijskega diskurza kulturne dediščine in tudi pri bolj učinkoviti komunikaciji.